

- Po mnoha stech krocích se dostáváme k místu, kde se Loděnice vlévá do Berounky, a kde na kopci stávalo hradiště Kozel, které však nevidíme, neboť je, jak již bylo řečeno, na kopci! Dalo však název mj. místnímu občerstvení, které snad bude fungovat.
- A o pár metrů dál, po odbočení vpravo, začíná jedna z dominant kaňonu dolní Berounky – lom Alcazar.
- Když to dobře dopadne a najdu cestu, podíváme se i do chodeb v nitru hory, kde se nachází několik „mikrojeskyní“. Vedle těžby vápence se zde připravovala i tajná podzemní továrna Kainit.
- Atraktivní je ale i terasovitý exteriér s četnými horolezeckými cestami. Ikonické jsou skalní útvary Homole či Matterhorn. I proto je tu i Pietní místo horolezců Českého krasu.
- A ti nejotrlejší mohou hledat vchod do podzemního úložiště radioaktivního odpadu. Ten se sice od roku 1964 nepoužívá, ale radiace tu bude ještě pěkných pár tisíc let. Ale pro klid duše, vchod je od roku 1997 bezpečně zadržný, takže ozáření hrozí leda od slunce.
- A až se vynadiváme, budeme pokračovat po multistezce proti proudu Berounky.
- Na útesech vlevo za řekou se nám zanedlouho objeví legendární Tetín, spojený s jednou z Krokových dcer, ale především se zavražděním sv. Ludmily, babičkou sv. Václava. Nicméně žádná velká idyla, neboť na takto romantickém místě došlo k první u nás zdokumentované nájemné vraždě. Kvůli moci si smrt sv. Ludmily objednala její snacha Drahomíra u vrahounů Tunny a Gommona, kteří ji uškrtili jejím vlastním závojem. Tedy bacha na závoje a snachy.
- A po dalších několika krocích se před námi již objevuje Beroun. Nejprve mineme bunkr B-6/61/A-220 Z a hned potom bunkr 116/122/A-180 Z. Poté nás čeká železniční most přes Berounku, po kterém jsme dopoledne jeli do Vráže. Po přilehlé lávce se dostáváme na ten správný břeh řeky, kde je nejen železniční nádraží, ale především pivovar Berounský medvěd. Zajímavostí je, že v Berouně se pivo začalo vařit ve stejném roce, kdy byla založena Plzeň, tedy 1295 (tvrdí místní). Od roku 1872 v Berouně fungoval pivovar měšťanský, kde se pivo vařilo až do roku 1978. V roce 1998 pak vznikl tento rodinný pivovar Berounský medvěd, jehož zajímavostí je, že pro vaření piva používá přímý otop dřevem.
- A právě zde, v tomto svatostánku výborného moku, a ještě lepší škvarkové pomazánky, naši cestu zakončíme. Do Plzně nás doveze vlak, co jezdí minimálně každou hodinu, naposledy **22:14 hod.**

SVATOJÁNSKÁ VYCHÁZKA

28. června 2025

- Odjezd z Hlavního nádraží v Plzni **8:21 hod.**
R759 Berounka, vůz 367, sedadla 61,62,63 a 68
- Přestup v Berouně na vlak Os 19913 směr Rudná odjezd **9:22 hod.**
- V **9:30 hod.** Vráž – vystoupit z vlaku!
- Po zelené do kopce (jediný na cestě) na rozcestí nad dálnicí.
- Po žluté do údolí Loděnice. U křížení s naučnou stezkou budou možná asi výhledy do údolí z Kozích hřbetů. Mimochodem, přes Svatého Jana pod Skalou vede nejstarší dochovaná značená turistická trasa v Česku – stezka Vojty Náprstka z roku 1889.
- Na začátku Svatého Jana míjíme romantický hřbitůvek s kaplí sv. Maxmiliána a hrobkou rodiny Bergerů.
- Svatý Jan pod Skalou, co je fakt pod skalou: bývalý klášter benediktinů co je dnes Svatojánská kolej vyšší odborné školy pedagogické, kostel Narození sv. Jana Křtitele s jeskyní sv. Ivana se skalním kostelem, kde svatý Ivan fakt poustevničil a jak se modlil, obtiskl se do kamene, no a pramen, jak jinak, ano, svatého Ivana!
- Restaurace Obecná škola – několik návštěv, několik samostatných tragédií, třeba to tentokrát vyjde. Když ne, zachrání nás naproti Kavárna Svatý Jan.
- Obecní muzeum vynecháváme, neboť otvírá až v 13.00 hod, a stejně je tam prd, nebo to co jinde.
- A pokračujeme dál po žluté podél vody údolím Loděnice.
- Obec Hostim a zdejší Hospůdka U Krobiána, která tu stávala už v 19. století. A zde, dále vyšší moc, poobědváme a krátce popijeme.
- Po obědě, napojení a obdivu zvoničky a několika křížků vyrazíme opět po žluté dál údolím Loděnice, které je na mnoha místech poznamenáno těžbou vápence.

